

Vergaderjaar 1991-1992

21 504

Wijziging van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering en enkele andere wetten ter verruiming van de mogelijkheden tot toepassing van de maatregel van ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel en andere vermogenssancties

Nr. 22

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 10 juni 1992

Bij gelegenheid van de mondelinge behandeling van bovenvermeld wetsvoorstel heb ik toegezegd schriftelijk te zullen ingaan op de vraag van het lid van Uw Kamer, de heer Schutte, inzake de middelen die beschikbaar zijn voor de uitvoering. Naar wel is gebleken, bestaat geen meningsverschil over het feit, dat de beschikbare middelen toereikend moeten zijn om van het nieuwe wettelijke instrumentarium een doelmatig gebruik te kunnen maken. Naar mijn oordeel is dat het geval, zoals hieronder nader wordt toegelicht.

Politie en BFO's

Ten tijde van de indiening van het wetsvoorstel was nog geen relevante ervaring opgedaan met de Bureaus Financiële Ondersteuning (BFO's), noch met de benodigde personele samenstelling noch met het functioneren in het algemeen. Dit bemoeilijkt het opstellen van een betrouwbare raming van de aan de uitvoering van het wetsvoorstel verbonden kosten ten behoeve van de uitbreiding van de reguliere politie, in het bijzonder de versterking van de recherchefunctie. Deze kosten dienen te worden onderscheiden van die welke samenhangen met het beleid dat is gericht op het realiseren van een landelijk dekkend netwerk van BFO's.

De daarvoor bestemde gelden uit de Regeerakkoorden '86 en '89 zijn ingezet en toereikend om het beleid ten aanzien van de BFO's tot uitvoering te brengen.

Aangezien de BFO's nog in een experimentele fase verkeerden, is bij de verwerking van de financiële effecten van dit wetsvoorstel op het moment van indiening in de (meerjaren)begroting van 1990 besloten tot het indienen van een budgettair neutrale raming. Daarbij zijn de kosten technisch gelijkgesteld aan de verwachte opbrengsten (afgerond f 40 mln.). In overleg met het ministerie van Financiën is daarbij toentertijd de afspraak gemaakt dat deze technische raming zou worden herzien op basis van een evaluatie van de (experimentele) BFO's.

Overeenkomstig deze afspraak zijn de resultaten van de (experimentele) BFO's geëvalueerd. Deze evaluatie gaf aan dat, meer dan in aanvang werd aangenomen, een positief effect uitgaat van het opereren van een BFO als zodanig. Een factor die dat effect nog versterkt, betreft de kwaliteit van opereren van een BFO. Met de inschakeling van financiële deskundigen zijn de BFO's multidisciplinair toegerust en adequaat op de hun toebedeelde taken berekend. Het positieve effect dat hiervan uitgaat, uit zich in het bijzonder ook in de mate van inzet van de reguliere politie, en in het bijzonder het onderdeel recherche. Met de komst van de BFO's en de door de BFO's ingenomen positie is sprake van een relatieve ontlasting van de recherchefunctie. Zaken worden in een eerder stadium, en meer dan werd aangenomen, door de recherche ingebracht in een BFO. Daarnaast wijst de evaluatie uit dat de wijze waarop de BFO's deze zaken met succes behandelen in het vervolgtraject minder inzet vragen van de recherchefunctie dan aanvankelijk verwacht. Uit een en ander vloeit voort, dat de inzet van de politie, waarvan bij de indiening van het wetsvoorstel is uitgegaan, in de beoogde omvang zal kunnen worden gerealiseerd.

Rechterlijke organisatie

Ten tijde van de indiening van dit wetsvoorstel is uitgegaan van een uitbreiding van de formatie bij de rechterlijke macht van 88 formatieplaatsen. Nadien is de formatieve uitbreiding gebracht op 66 plaatsen. Hoewel de thans nog ontbrekende ervaring op dit punt uiteraard tot voorzichtigheid noopt, betekent dit naar mijn oordeel niet, dat minder dan het voorziene aantal zaken kan worden behandeld. In dit verband is een aantal factoren van belang. Zoals gezegd, heeft de inmiddels met de BFO's opgedane ervaring geleid tot kwaliteitsverbetering van het strafrechtelijk onderzoek. Als gevolg daarvan zal ook de belasting van het openbaar ministerie minder kunnen zijn dan aanvankelijk werd verondersteld. Daarnaast is van belang, dat de versterking van het openbaar ministerie en de modernisering van de bedrijfsvoering – in het bijzonder de automatisering – in toenemende mate zal meebrengen, dat de bewerking van de zaken een geringere tijdsinvestering vergt. Bij de indiening van het wetsvoorstel is uiteraard uitgegaan van de stand van de bedrijfsvoering op dat moment; deze wordt echter reeds geleidelijk aan verbeterd en dat proces zal zich voortzetten. Met betrekking tot de capaciteit die de bewerking van de ontnemingsvorderingen vraagt moet ook worden gewezen op de meer algemene formatieve versterking van het openbaar ministerie in het kader van het beleidsplan «Strafrecht met beleid». Deze uitbreiding zal mede ten goede komen aan de bewerking van ontnemingszaken. Tenslotte kan worden vermeld, dat de prioriteit die het openbaar ministerie geeft aan de behandeling van fraudezaken en aan de zware en georganiseerde criminaliteit ook betrekking heeft op de zaken, die ingevolge dit wetsvoorstel kunnen worden afgedaan.

Een en ander is aanleiding geweest om bij de begrotingsvoorbereiding 1992 de oorspronkelijke raming van de financiële consequenties te herzien. De structurele kosten ten behoeve van reguliere politie, openbaar ministerie en rechterlijke macht worden thans geraamd op f 25 mln. Hiervan is een bedrag van f 2 mln. verwerkt in de begroting van Financiën (Belastingdienst), van f 10 mln. (overeenkomend met een sterkte van 135 formatieplaatsen politie) in de begroting van Binnenlandse Zaken en f 13 mln. (overeenkomend met 133 formatieplaatsen politie en rechterlijke macht) in de begroting van Justitie.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin